

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ NOEL D' HIÈVRES

ΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΜΕ ΤΙΣ ΒΙΟΛΕΤΤΕΣ

(Μισή ώρα τώρα, ή κυρία ντά Μπουνκούρ έχει εξαντλήσει όλη την εύλογη της και την επιχειρηματικότητα της για να πείσει τον έγγονό της να παντρευτεί. Αυτό άλλωστε δεν γίνεται για πρώτη φορά. Ήστος εκείνος δεν φαίνεται καθόλου βιαστικός στο ζήτημα του γάμου... Παίρνει—όπως λέει ο ίδιος—τη ζωή πολύ σοβαρά και δεν θέλει να διαπράξει μια ελαφρότητα εις βάρος του θαντού του.

Κάθεται μπρός στη γιαγιά του, ή οποία κάθεται κι αυτή σε μια αναπαυτική πολυθρόνα, μες στο κομψό σαλονάκι της).

ΣΚΗΝΗ I

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (εὐθυσμα).— "Ω! ω! θεέ μου!... Βλέπω πως είσαι πολύ προκατειλημένος έναντιόν των συγχρόνων κοριτσιών... Μπορείς, σε παρακαλώ να μου πής τα ελαττώματά τους;

ΑΝΑΡΕΑΣ ΝΤΕ ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (μεγάρνας στα δάχτυλά του με μια διασκεδαστική σοβαρότητα).— Πρώτον εινε κοκκιές. Δεύτερον εινε πολυβρόδες. Το δεύτερο αυτό ελάττωμα εινε μια φυσική συνέπεια του πρώτου. Τρίτον, φλαρωσό ο κάθε στυγιά και σε κάθε περίπτωση. Τέταρτον, περνούν όλο τον καιρό τους στα ντάνοιγκ. Πέμπτον...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (τόν διακοπής γελώντας).— Φτάνει!... Φτάνει!... Εξολογιόσου τις τις δυστυχισμένες! "Αν ασκονγε κανείς, αγαπητέ μου, δώ νόμιε πως ή σημερινή κοινωνία βαδίζει κατ' εὐθείαν προς την καταστροφή της.

ΑΝΑΡΕΑΣ, (μ' ένα ύφος απελπισίας, κομικά).— "Αλλοίμονο, αυτό δυστυχώς συμβαίνει.

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (με σοβαρότητα).— "Ακου, Άνδρέα, μην είσαι τόσο απαισιόδοξος... Πρέπει να ομολογήσης ότι τὰ λές όλα αυτά για να βρίσκης προφάσεις και να μην παντρευέσαι...

ΑΝΑΡΕΑΣ.— Δεν τὸ ἀρνόυμαι ότι μ' ἀρέσει καλύτερα ή ζωή του ἀγάμου. Και δεν σὰς κρύβω ότι ή ιδέα να παντρευτώ μου ἀπό τις ἀστείες αυτές κοκκιές που τις βλέπω να χορεύουν στα σαλονά της μητέρας μου που προκαλει φρίκη. (Παίρνοντας φέρα). Μὰ τις ἀκούς να μιλοῦν για μιά - δυό ώρες για τις τουαλέτες τους ή τὰ κοσμημάτά τους... αυτό ὑποφέρεται ίσως... Μὰ να σὸν συμβαίνει αυτό σ' ἄλλη σου τη ζωή!... "Όχι! Προτιμῶ να μὴ παντρευτώ... Προτιμῶ να μείνω μόνος για πάντα... (Δίγω μελαγχολικά). Θὰ πήτε ποιάς θὰ μὲ περιοχίηται, ἀν θὰ γίνο γεροντοπαλήκαρο; "Ε, ἀν ή κρίσις τὸν ὑπερταχὸν δεν έχει περάσει ὡς τότε, θὰ μάθω να φηνω μόνο; μου τὸν καφέ μου... Δεν εινε πολὺ δύσκολο πρῶμα: προχτές δοκίμασα κ' ἔφτιαξα ἕνα καφέ πρώτης τάξεως...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (εἰρωνικά).— "Ὡστε, βλέπω, κάνεις τις προετοιμασίες σου ἀπὸ τώρα!... (Σοβαρά). "Ελα πενά!... "Ασ' τα αυτά... Δεν πιστεύω να μιλάς σοβαρά!... Μὰ δεν συλλογίζεσαι τη θλίψη της ζωής τὸν γεροντοπαλήκαρον που εινε ἀναγκασμένοι να περνούν μόνου τους τη ζωή τους, με μιά μεθοδικότητα και μιά τάξη τόσο πληκτική, τόσο ἀπελπιστική; Πές μου... πὸς μου... πὸς θὰ περνῶς εὐχάριστα τις ὥρες σου μόνου σου!...

ΑΝΑΡΕΑΣ.— Μὰ φαντάζεσθε, γιαγιά μου, πὸς δὲ θάχω κ' ἐγὼ τις ἀσχολίες μου... Θὰ διαβάω, θὰ παίξω μουσική, θὰ δέχομαι σὸ σπιτι μου μερικὸς φίλους μου...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (διακοπώντας τον).— ...Τὸν ὁποῖον θὰ φήνεις μόνου σου τὸ ταί... Σὲ συμβουλεύω να φορέσης και μιά ἀσπρη ποδιά για νὰ μὴ λερώνησαι...

ΑΝΑΡΕΑΣ, (συννεχίζοντας).— Θὰ πηγαίνο κάθε τόσο σὸ θέατρο, σίς συναυλίες...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— Μ' ἄλλους λόγους θὰ ζῆς μιά ζωούλα ἀπὸλυτο; ἔγυστική...

ΑΝΑΡΕΑΣ, (μὲ ἴθρυμ).— "Αχ! γιαγιά, μὴ φαντάζεσαι πὸς εινε ἀπὸ τὸ ὄνειρό μου! Μὰ αὐτή ή «ζωούλα» που λέτε δεν εινε προτιμώτερο ἀπὸ μιά ζωή βασανισμένη οὐσὰ με μιά γυναίκα, της οποίας ή ψυχοσύνθεση θὸ μὴ κάνει να ὑποφέρει;... Τί λέτε. (Εὐθυσμα). Για νὰ σὰς ἀποδείξω ότι δεν εινε μιά διόλου προκατειλημμένης, πὸς; ελκεται, κατά τὸν συγχρόνον κοριτσιῶν, σὰς δίνω τὸ λόγο μου ότι θὰ ζητήσω σε γάμο τὸ πρῶτο κοριτσι που θὰ γνωρίσω ἀπὸ αὐτή τη στυγιά και πέρα, ἐπὸ τὸν ὄρο να εινε χαριτωμένο, ἀπλό, φυσικό, ἐνδιαφέρον και, φυσικά, να μὴ ἀρέσει λίγο!... "Αλλοίμονο ὄμοι, κοριτσι που να ἐκπληρώνη αὐτοῦς τὸς ὄρους δεν βρίσκεται πενά σημερῶν...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— Πρόσχε! Πρόσχε! Γιατί μοι κὸς να τὸ βρῆς πολὺ πὸ γρήγορα ἀν' ότι φαντάζεσαι.

ΑΝΑΡΕΑΣ, (εὐθυσμα).— "Ὅσο γ' αὐτὸ ἐπι τρέψατέ μου

ν' ἀμφιβάλλω. (Χτυπάει ἔξω τὸ κουδούνι. Ὁ Ἄνδρέας ἀνασηθῆαι). Θεέ μου! "Ἐρχονται ἐπισκέψεις. Κ' ἐγὼ που συχαίνομαι τόσο πολὺ τις συστάσεις και τις κοινότητες με κυρίες!... (Ἀκούγεται ἔξω ή φωνή της ὑπηρετίας και της πωλοκτερίας). Γιαγιά, σὰς ἀφήνω... (Ἡ φωνὴ ἀκούγεται πὸ κωρυφά). Αὐτυχῶς εινε ὀργά. Δεν προφτάνω να φύγω! Που νὰ κωρυφά; (Βλέπει ἕνα παραβάν πρὸς τὸ ὁποῖον τρέχει γελώντας). "Α! ὠραία εινε ἔδω!... (Ἐξαφανίζεται πίσω ἀπὸ τὸ παραβάν).

ΣΚΗΝΗ II

(Μπαίνει μέσα μιά ὄραία ξανθοῦλα με γαλάζια ἄδολα κ' ἔξυπνα μάτια. Φαίνεται ντυμένη μ' ἐξαιρετική κομψότητα και γούστο και φορεῖ ἕνα χαριτωμένο βελούδινο μαπελλάκι. Κρατῆει στα χέρια της μιά μεγάλη ἀνθοδέσμη ἀπὸ βιολέττες).

Η δις ΖΑΝΙΝ, (μὲ ἴθρυμ).— Καλημέρα σας καλή μου φίλη. (Τραγουδιστά). "Ἡ ἀνοῖξις Ἐναγούσις... Δέστε αὐτὰ τὰ ὄραια λουλούδια που σὰς φερα!... Εινε τὰ πρώτα... Εινε ή πρωτοκοινωνία της μορμένης ἀνοῖξης που Ἐναγούριζει...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (χαμογελώντας).— "Αἰθήθεια... πᾶσι παιδι ὀ χευμόνας... Ὁ καιρός ἀρχισε να γίνεσαι γλυκύτερος.

ΖΑΝΙΝ.— Δεν ἔξερετε πὸς μ' ἀρέσει ή ἀνοῖξις!... Εινε τόσο ὄραια!...

ΑΝΑΡΕΑΣ, (πὸς κωρυφοντάζει πίσω ἀπὸ τὸ παραβάν, ψιθυριστά).— Κι' αὐτή πὸς τὸ λέει εἰς' ἐπίσης ὄραια...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— Σ' εὐχαριστῶ, μικρή μου φίλη... "Ελα να σε φιλήσω! (Τῆ φιλάει). Τὰ ἀνθη σου εινε ὑπέροχα! "Ἐχουν τόσο γλυκεῖα μουδιῶν...

ΖΑΝΙΝ.— "Ω! ναί! μιά μωροδιά τόσο λεπτῆ, τόσο διαπεραστική!... Ἐγὼ την προτιμῶ κι' ἀπὸ τὸ πὸ ἀκριβὸ ἄρωμα. "Ἡ μωροδιά αὐτή ἐπειδὴ προαναγγέλλει την ἀνοῖξη, μου φαίνεται σὰν ὑπόσχεση μιάς ἀπροσδιόριστης εὐτυχίας...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— Είσαι, βλέπω, ἄγχο ρομαντική...

ΖΑΝΙΝ, (γελώντας).— Δεν τὸ φαντάζομαι... Ἐς ἄλλου δεν μου μένει καιρός για ρομαντισμούς.

ΑΝΑΡΕΑΣ, (ἀπὸ τὸ παραβάν, εἰρωνικά).— Φυσικά! ἀφοῦ ὀλη της τῆν ἡμέρα θὰ την περνῆει δοκιμάζοντας τις τουαλέτες της στής μοδίστρας της.

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— "Α, να ἕνα ἀδειανὸ τὸ ἀνδοδοξοῦ που φαίνεται σὰ να περμένει την ἀνθοδέσμη σου... "Ἐχεις την καλοσύνη

να την βάλῆς εκεί... ΖΑΝΙΝ.— Πολὺ εὐχαριστός καλή μου φίλη. (Βάζει με χάρη τὰ ἀνθη σὸ βάζο).

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ, (κυντάζοντας την).— "Ἡ μοδίστρα σου εὐ ντύνει περίφημα!

ΑΝΑΡΕΑΣ, (ἀπὸ τὸ παραβάν).— "Ασφαλῶς σε μεγάλη ράφτρα ράβεται... Κατὰ τὰ φαίνόμενα δέ, ή ἀείμαστος αὐτή δεσποινίς καταθέτει σὸ ταμειο της μοδίστρας τὸ ἕνα τρίτον τὸν εἰσοδημάτων του πατέρα της... ὅς που νὰ παντρευη και νὰ καταθέτη τὸ ἕν δεύτερον τὸν εἰσοδημάτων του συζύγου της.

ΖΑΝΙΝ.— Αὐτὸ που μὸς λέτε μ' εὐχαριστεῖ πολὺ γιατί τὸ φόρεμά μου τὸ ἔκομα μόνου μου... "Ἡ μαμά μου τὸ προβρήσε... Αὐτὸ ἦταν ὄλο... (Γελώντας) Δεν εινε, βλέπετε, και πολὺ δύσκολο αὐτό.

ΑΝΑΡΕΑΣ, (πίσω ἀπὸ τὸ παραβάν).— Μπᾶ!... Μπᾶ!... Μὰ φαίνεται κανείς ἐνδιαφέροντα πράγματα, όταν κρύβεται πίσω ἀπὸ ἕνα παραβάν...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— Κι' αὐτὸ τὸ χαριτωμένο καπελλάκι μόνου σου τὸ ἔφτιαξες;

ΑΝΑΡΕΑΣ, (πίσω ἀπὸ τὸ παραβάν).— Αὐτὸ τὸ καπέλο θὰ τὸ ἀγόρασι ἀσφαλῶς 200 φράγκα.

ΖΑΝΙΝ, (γελαστή).— "Α! Το καπελλάκι!... Μαντέψτε, ἕν μοποῖτε πὸς μου κόστισε. 10 φράγκα μόνου, 10 και 95 ἀκριβῶς... "Όχι, δεν λέω ψήματα... Χρησιμοποίησα για νὰ τὸ φτιάξω μερικὰ βελούδια που περισσεύσαν ἀπ' τὸ ἔπανωφόρι της μαμάς... Ἄγορασα μερικὸς κορδέλλες... και τελειόσο...

ΑΝΑΡΕΑΣ, (πίσω ἀπὸ τὸ παραβάν).— Και τὸ ἀριστογύρημα ἔγινε...

Η κ. ΜΠΟΝΚΟΥΡ.— Είσαι μια νεράδια, Ζανίν. Και γίνεσαι πὸς γοητευτικά ὄσο μεγαλόνοιας... Πόσον ἔδων εἶσαι τώρα...

ΑΝΑΡΕΑΣ: Εἰμ' ἔρωτοτυπημένος! Ἄγαπᾶ!

